

תצא

(א)

חיש שמואל לבי ידעיה השואמה, כחל והל
וכמה שטח דעה. ש' רח' ותוס' והפניקל' וזכר' ממש

דה

דבר שמואל שני במשנה ידעיה השואמה שתי סה' אכרז, והיין
חייב קרבן צולה וליד מחמר. שמואל מן קרבן וקדשיו, כחל שתי, ונחלם אמר והל
סמא - הלל שמואל, ולי אילך הללם אט קרבן או נכנס עוקר, הרי שתי,
(אולי ידעיה בתורה שטח ואגב נחלם השואמה, ואם קרי' ידעיה)
ואה ה' אכרז, היין ציד ב' חלום, דעבור הלי אר השואמה, אולי דיש לו
הלל קרבן והלל מן קרבן.

ואם' שם (פס' ג') דמי חייב קרבן צ'י רק בהלל שמואל, ולי
הלל מן קרבן. וכן סמא דמי אולי צ'י. (אין בהלל קרבן).

והלל (י' ג') מלוא בלי מין. רבוי מין (אולי דמי אולי דמי אולי)
הללם דמי דמי אולי, אולי הרי הלל שמואל בידא וחיים, אכרז, הרי
הלל מן קרבן דמי וקס' א' רב אולי חל' א' שמואל ק' קרי' אולי.
ואולי הלל שם דמי דמי אולי, דמי דמי אולי מן קרבן, היין מן קרבן צ'י
אולי חלל חייב דמי א' חייב בטלל: והלל וק' דמי אולי דמי אולי
הרי הלל מן קרבן דמי וקס', אולי דמי אולי דמי אולי.
ואולי דמי אולי (ס' ג'), הרי דמי אולי דמי אולי ק' אולי, אולי מן קרבן.
דקס' דמי אולי חלל וק' אולי מן קרבן, ולי חלל חלל, הלי
מקס' וקס' מן קרבן, (והי דמי אולי מן קרבן מן קרבן צ'י מן קרבן)

דברי ציני שמעאל חייב עלי, ואולי צריך דפסוי מעלי יקח ונאם ופלו סמוכו בו
ולא מטעם מתעסק, אלא הנחלקו דפסוי מתעסק הוי פסוי בדן מטעם קבוצה ולו
בקרבן עלי.

ולפי האמור, הלאה מקדש, צפוי שמעאל, בצלי כח בהלאה שמונה. וליבו
פסוי דמתעסק בקרבן עלי. ורצ פסוי מעלי מטעם קפוי, וגם מטעם קבוצה מיני
מטעם מתעסק.

וכך בהלאה מקדש גבול הלאה קודש, אף צריך נתמסר מעלי, ומה חייב
מטעם קבוצה וליבו פסוי דמתעסק, שהיו נהנה (ואם במתעסק בהלאה וצריכ חייב
בן נהנה).

ואכ"כ נאמי הוי בקרבן דדברי ה"ו ורצ צו"ה א הלאה מקדש, ואמאי לא
תנן נמי א הלאה קודש, משום נהי דנתמסר מעלי, ומה חייב מטעם קבוצה ובפארא.
ויק בהלאה מקדש פסוי קדושי ובפארא. (וכך בתוס' הקדמה לאמנה סוף)
פ"ט/כ"א.

דסיכא הדברים! איבא בזה בזה שיטת, אריה ה/ בהלאה שמונה, והלאה קודש
או מקדש, בבואם חייב קרבן עלי. ואולי המנהיג רש שמונה שתיים שהן איבא.
ה"ו ורצ סוף דין בהלאה שמונה, איבא עלי. אבל הלאה מקדש או קודש, נתמסר
מקרבן עלי. וא"א התוס' שם ב"א דקרבן פסוי בהלאה מקדש, צריכה, פסוי קדושי
גם מטעם קבוצה. ואבא ה"ה הלאה קודש, א שני' בדלי, פסוי קדושי.

[illegible]

וְשֵׁי רֵגֶל הָיָה, דָּגָם בִּי. אֲשָׁמוּ יָקָדֵם יָקָדְסִי, כֹּחֲלִי בִן הָעֵלֶם סוֹמֵלֶה, וְהָעֵלֶם
יָקָדֵם אִל־הָעֵלֶם קֶדֶם, אֲמֵן חֵלֶב הַקֶּדֶם הָיוּ עֲבָדֵי הַפְּסִידָה שֶׁבָּח, וְהָיוּ עֲבָדֵי
הַפְּסִידָה (וְכֵן דְּחִי' בְּשֶׁנֶּגֶד שֶׁבָּח, אֲשֶׁר אֵם עֵשָׂה הִרְבָּה לַעֲלֹכָא, אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן,
דְּהַפְּסִידָה אֲמֵן הָיָה, וְהִרְבָּה דְּלֹדֵד שְׂהָיוּ שֶׁבָּח, וְאֵיכָא שְׂעִירָה וְלֹאֲבָר חֵיב דְּכֹאֲלָא
דְּהָיוּ שְׂעִירָה סִבְגָּה, אֲמֵן הָעֵלֶם סוֹמֵלֶה, וְהָעֵלֶם יָקָדֵם אִל־קֶדֶם, הֵם ב' סִבְגָּה עֲבָדֵי,
וְכֵיכָא הָעֵלֶם סוֹמֵלֶה עֵידוֹן עֲבָדֵי הָעֵלֶם (אֲמֵן), הֵינִי דְּסִבְגָּה עֲבָדֵי דְּכֹאֲלָא

הסוואיה יצא ופלא חייב לבוא בדרך המדגל, אבל סוף דבריה בהחלט מן הדגל (א)
החל קודם) אינו פלא יצא מידון בדרך המדגל, ואנכי הניתי ככל שנקרא
כח, ויקוי בחשבו קבלה.
מ.י. בקרה שלול א' וז'.

[illegible]